

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1910/2023
27.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Бркић адвокат из ..., против туженог Шабачког позоришта из Шапца, које заступа Градско правобранилаштво Града Шапца, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3894/22 од 06.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3894/22 од 06.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П1 185/21 од 27.04.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца засновала радни однос код туженог у периоду од 10.09.2019. године до 12.03.2021. године, а захтев тужилца да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време и након 12.03.2021. године и да се обавезе тужени да са тужиљом закључи уговор о раду на неодређено време је одбијен. Ставом другим изреке, утврђено је да су уговор број .. од 10.09.2019. године и уговори о извођачком делу број .. од 28.02.2020. године, број .. од 17.03.2020. године и број .. од 10.09.2020. године који су закључени између странака ништави и да не производе правно дејство. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу тужбеног захтева за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова поступка исплати тужилци износ од 98.250,00 динара са законском затезмом каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3894/22 од 06.12.2022. године одбијена је жалба тужилца и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П1 185/21 од 27.04.2022. године у побијаном одбијајућем делу.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилја је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је у одговору на ревизију предложио да се иста одбије као неоснована или одбаци као недозвољена и тужилја обавезе на накнаду трошкова поводом тог ванредног правног лека.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да је тужилјина ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијским наводима да је побијана другостепена пресуда нејасна и неразумљива, као и да садржи разлоге који су у супротности са чињеницама и доказима указује се на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана, која није законски разлог за ревизију (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, странке су 10.09.2019. године закључиле уговор којим се тужилја обавезала да почев од 03.09.2019. године учествује у саставу ансамбла туженог у представи „Ана Франк“, уз новчану накнаду за сваку одржану представу коју је тужени дужан платити на крају сваког месеца, према извештају о броју одиграних представа. У поступку инспекцијског надзора, извршеног 07.02.2020. године, туженом је указано да су ангажовањем тужилје и других лица на пословима „учешћа у саставу ансамбла позоришта у представи“ без закљученог одговарајућег уговора о њиховом радном ангажовању повређени чланови 30-32. Закона о раду и члан 51. Закона о култури, и наложено туженом да ту повреду отклони тако што ће та лица радно ангажовати у складу са законом. Након тога странке су 28.02.2020. године, 17.03.2020. године и 10.09.2020. године закључиле уговоре о извођачком делу – тужилје као извођача и туженог као наручиоца, којима је тужилја ангажована за обављање послова глумице у одређеним представама и уз одређену накнаду. Правилником туженог систематизована су радна места глумца I, II и III са предвиђеним бројем извршиоца. У радом ангажовању тужилје није постојала разлика у односу на глумце који су били у радном односу. Тужилја је 12.03.2021. године дала писану изјаву о раскиду свих уговора о извођачком делу који су у претходном периоду закључени, јер није пронађен начин да се реши њен претходни захтев и да јој се статус промени или бар побољша.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је утврдио да су сви уговори које су странке закључиле ништави у смислу члана 66. Закона о облигационим односима, као симуловани уговори који прикривају дисимуловане уговоре о раду, због чега је применом чланова 30, 31. став 1. и 2. и 32. став 1. и 2. Закона о раду утврдио да је тужилја 10.09.2019. године засновала радни однос код туженог на неодређено време који је трајао до 12.03.2021. године, када је она својом изјавом раскинула све до тада закључене уговоре и тако својом вољом престала са радом.

Другостепени суд је, одлучујући само о тужилјиној жалби против првостепене пресуде у делу којим је одбијен тужбени захтев, закључио да је првостепени суд, имајући у виду садржину тужилјине писане изјаве од 12.03.2021. године, правилно

одбио њен тужбени захтев за утврђење да је у радном односу и након означеног датума. По становишту тог суда, ступањем тужиље на рад настала је правна претпоставка заснивања радног односа на неодређено време, који је престао њеном вољом, у форми и на начин предвиђен чланом 178. Закона о раду, због чега нису основани жалбени наводи да се уговори за које је утврђено да су ништави не могу раскинути.

По оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права.

Тачни су тужиљини наводи да се не могу раскинути уговори који су ништави. Међутим, по становишту ревизијског суда, у изјави од 12.03.2021. године исказана је воља тужиље да престане са радом код туженог (члан 178. став 1. Закона о раду), потврђена и њеним понашањем - престанком сваког радног ангажовања након означеног датума.

Из тог разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Зато је захтев туженог за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић